

Özet

Teknolojik gelişmelerin özellikle Endüstri 4.0'dan 5.0'a geçişle birlikte siyasal dünyayı büyük ölçüde dönüştüreceği açıktır. Ayrıca son yıllarda iklim değişikliği hızlanmıştır ve çevresel felaketlerin artışı küresel düzeyde büyük tehditler oluşturmaktadır. Küreselleşme, pandeminin etkisiyle bir döneme girmiş, uluslararası işbirlikleri daha zor hale gelmiş ve bazı ülkeler içe kapanma stratejisi izlemeye başlamıştır.

Sağ-popülizm ve otokrasi, son yıllarda artış göstermiştir. Bu eğilimlerin gelecekte de devam etmesi, küresel düzeyde demokrasilerin zayıflaması dikkate alınması gereken bir olasılıktır. Diğer yandan silah sistemlerinde önemli gelişmeler yaşanmakta, savaşın aktörleri, araçları ve yöntemlerinde önemli değişimler görülmektedir. Küresel jeopolitik bağlamda uzay, kutuplar ve siber alanlar yeni savaş alanları olmaktadır.

Orta Doğu, 2000'lerden bu yana büyük değişimlerden geçmektedir. Arap Baharını takiben, Libya, Yemen ve Suriye'de tanık olunduğu gibi bölgesel güçlerin mücadelesi devam etmektedir. Küresel riskler arasında çevresel duyarlılık, çevresel felaketler, pandemi ve gıda krizleri yer almaktadır. Dünyada yeni çatışmaların ortaya çıkması, G7 ve G20 gibi küresel birliklerin zayıflaması, uluslararası normların yok sayılması risklerini artırmaktadır.

Değişen Küresel Jeopolitikte 2025: Nasıl Bir Dünya?

Prof. Dr. Oktay BİNGÖL - İstanbul Arel Üniversitesi Öğretim Üyesi

“Dünya düzenini değiştiren faktörler nelerdir ve bu düzen neden değişmektedir?” sorusuyla başlayarak geleceğe dair birtakım öngörülerde bulunabiliriz. Öncelikle teknolojik gelişmeler çağımızda her alanda çok daha belirgin hale gelmiştir. Bilişim sektöründe, askeri alanda, sağlık ve enerji sektörlerindeki değişimler dikkat çekmektedir.

Yenilenebilir enerji gündeme geldikçe eski petrol yataklarına sahip olan ülkelerin jeopolitik ve jeoekonomik değerinin önümüzdeki süreçte biraz daha azalması beklenmektedir. Büyük çevresel değişimler, sosyal düzeni de etkilemektedir. Depremler, küresel ısınma, salgınlar, kuraklık, çatışmalar, değişen kapasite dağılımları dünya düzeninde değişimlere neden olabilmektedir. Bütün değişimlerin altında yatan temel faktör ise fikirlerdir. “Değişen fikirler”, “değişen akımlar” ve “liderler” üçlemesi bunun bir sonucudur.

Son on yılın eğilimlerine bakıldığında, endüstri 4.0'dan 5.0'a doğru bir ilerleme ve dönüşüm belirgindir. İnternetin, akıllı fabrikaların ve siber dünyanın ötesine geçilmeye başlanmıştır. Artık özellikle yapay zekâ ile beraber yeni robotik teknolojiler ve akıllı hale gelen robotlarla çok farklı bir dünyaya doğru gidilmektedir. Bunun da siyasal ve sosyal dünyamıza etkileri kaçınılmazdır.

Dünyamızda demografik değişimler yaşanmaktadır. Kıtalar ve bölgelere göre farklılaşan nüfus değişimleri göz çarpmakta, genel hatlarıyla kuzeyde ve batıda yaşlanma ve nüfus azalması, güney ve doğuda nüfus artışı ve gençleşme görülmektedir. Bu şekildeki farklı eğilimler gelişmiş ülkeler ile gelişmekte olan ülkeler arasındaki denge ya da dengesizliği devam ettirebilecek önemli bir dinamiktir. Örneğin Çin ve Hindistan açısından nüfus artışı, sosyo ekonomik bedelleri nedniyle çok büyük bir etki yapmaktadır. Rusya ise birçok nedenle ve özellikle demografik değişim nedeniyle Ukrayna'daki savaşının artan insan kaynağı ihtiyacını karşılama ve harekâtın temposunu sürdürmekte zorlanmaktadır.

İklim değişikliği ve buzulların erimesi, Arktik'te yeni rotalar açmakta ve zengin hammadde ve enerji kaynakları ortaya çıkarmaktadır. Sibiryaya, bir zamanlar buzullarla kaplı, işlevsiz ve tundralarla dolu bir bölge olarak düşünülüyordu. Ancak günümüzde bu bölge yavaş yavaş çözülmeye başlamış ve Kuzey Rotası, jeopolitik eksen olarak belirmiştir. Bu rota, küresel rekabette Çin ve Rusya için büyük bir avantaj sağlama potansiyeli taşımaktadır. Trump ve ekibi, Arktik'te ortaya çıkan yeni dinamikleri ve jeoekonomik fırsat alanlarını görmektedir. Onların bakış açısından bu yeni alanlara hakim olmanın yolu, biraz da kontrolsüz gibi görünen toprak parçalarına sahip olmaktan geçmektedir. Trump'un Grönland'a yönelik iddialarını bu açıdan okumak gereklidir.

Pandemiler ise artık çok hızlı yayılabilmekte ve sınır aşan bir etki yaratmaktadır. Aslında bu, küreselleşmenin bir yansımasıdır. Pandemi, küreselleşmenin etkileriyle yayılmıştır. İnsan etkileşimleri arttıkça yayılmalar da hızlanmaktadır. 2025 ve 2026 yılında benzer bir trendin devam etmesi beklenebilir.

Dünya genelinde ekonomik krizler de dikkat çekmektedir. Ekonomik süreçlerde Kovid-19 dönemi sonrasında toparlanma tam olarak sağlanamamıştır. Tedarik zincirleri ve üretim süreçleri henüz tamamen onarılmış değildir. 2025 yılında sorunlu süreçlerin devam etmesi beklenmektedir.

2025 yılında bilgi yüklemeleri ve dijitalleşmenin hızlanması söz konusudur. Bu süreçte sosyal

28 Ocak 2025

bağların zayıfladığı gözlemlenmektedir. Yüz yüze etkileşim azaldıkça bireyler, topluluklar ve arkadaş grupları daha içe dönük hale gelmektedir. Türk Dil Kurumu'nun 2024 yılın sözcüğü seçiminde olduğu üzere “insanların kalabalıklar içinde yalnızdır”. Bu durum aslında siyasete karşı ilgisizliği de beraberinde getirmekte, hem ülke siyasetine hem de uluslararası siyasete yönelik bilgisizliği artırmaktadır.

Bununla birlikte aşırı sağ popülizminde artış yaşanmakta ve otokratik yönetimler giderek daha fazla tercih edilmektedir. ABD'deki son seçimler de benzer bir artışı göstermektedir. Son on yılda küresel boyutta kişisel yönetimler ve otokrasiler belirginleşmeye başlamıştır. Avrupa Birliği bağlamında, geleneksel olarak sosyal demokratların hâkim olduğu ülkelerde artık bu eğilimin değişmekte olduğu görülmektedir. Bu ülkelerde aşırı sağ partiler ya iktidardır ya da ikinci büyük parti olarak yükseltilmişlerdir. AB'de yabancı düşmanlığı, özellikle Müslüman karşıtlığı artmakta, sürekli gerginliklerin yaşandığı bir tablo ortaya çıkmaktadır. Oysa AB, geçmişte kendisine ve çevresine örnek olan bir topluluktu. Entegrasyon, insan hakları ve temel değerler açısından dünyaya model oluşturmaktaydı. Ancak günümüzde buradan uzaklaşmaktadır. Bu da dikkat çekici bir dönüşümdür.

Birleşmiş Milletler (BM) Şartı'na ve uluslararası hukuka göre devletlerin toprak bütünlüğüne müdahale edilmemesi, toprak kazanmaya çalışmaması temel bir ilkedir. Ancak bu ilke artık ortadan kalkmak üzeredir. Bugün bir lider çıkıp rahatlıkla “Ben bu toprağı istiyorum” diyebilmektedir. Herhangi bir ülkenin sınırları artık keyfi şekilde sorgulanabilir hâle gelmektedir. Meşru müdafaa normu son yıllarda giderek gevşetilmiş, gerekçeler yaratılarak genişletilmiştir. Önleyici meşru müdafaa ve ön alıcı meşru müdafaa kavramları ortaya çıkmıştır. Oysa BM Şartı, tüm devletlerin imzaladığı ve kabul ettiği bir metin olarak bu konuda son derece nettir. Şartın ilgili maddeleri, önleyici ya da ön alıcı meşru müdafaa anlayışına izin vermemektedir. Ancak normları koyan, uluslararası hukuku şekillendiren büyük güçler bunu ihlal etmiş ve normlardan sapmalara kapı aralamıştır.

Dünyada ideolojik merceklerin daha fazla devreye girmesi ve tarafgirliğin artması söz konusudur. Çatışmaları tarafsız bir gözle analiz etmek yerine desteklenen tarafa göre yorumlama eğilimi güçlenmektedir. Böylece savaşların gerçek doğasını ve sonuçlarını kavramak giderek güçleşmektedir. Ayrıca büyük bir sorun olarak küresel yönetim krizi de dikkat çekmektedir. Zira dünyayı yönetmesi gereken kurumlar giderek işlevsizleşmektedir. Artık sadece kötü yönetim değil, doğrudan bir yönetim sorunu vardır. Başta BM Güvenlik Konseyi bünyesinde olmak üzere dünyada ciddi bir yönetim krizi ortaya çıkmaktadır. Öte yandan G7 içinde dahi büyük çatlaklar vardır. Bu grup bile kendi içinde

uzlaşmazlıklar yaşarken uluslararası düzeni yönlendirecek bir birlikten söz etmek oldukça zordur.

Aynı şekilde BRICS ve Şanghay İşbirliği Örgütü (ŞİÖ) gibi alternatif platformlar da entegrasyon açısından çok güçlü yapılar değildir. Bu oluşumların hâlâ “gevşek birliktelikler” olduğu görülmektedir. AB'de ise ciddi iç farklılıklar vardır. Birlik içinde Rusya'ya veya Çin'e yakın duran ve onlarla işbirliğine giren üye ülkeler dikkat çekmektedir. Bu da birlik içinde farklı kampların oluşmasına yol açmaktadır. Diğer taraftan Afrika Birliği, Arap Ligi, İslam İşbirliği Teşkilatı (İİT), Avrupa Güvenlik ve İşbirliği Teşkilatı (AGİT) ve benzeri yapılar da işlevsel ve etkili olmaktan uzaktır. Mevcut tabloya bakıldığında, 2025 yılında bu yapılar içinde radikal dönüşümler beklemek zor görünmektedir.

Büyük güçlerin davranışı gerçekten değişmiştir. Bir zamanlar büyük güçler, uluslararası sistemde denge sağlayan ve kapasitenin büyük bir kısmını elinde bulunduran aktörler olarak görülmekteydi. Bu kapasite dağılımı, anarşik uluslararası ortamın düzenleyici unsurlarından biri olarak işlemeekteydi. Uluslararası sistem anarşik bir yapıya sahip olmasına rağmen sürekli çatışmalar yaşanmıyor, büyük savaşlar çıkmıyordu. Bunun temel nedeni, büyük güçlerin bir güç dengesi çerçevesinde hareket etmeleri ve birçok durumda sorumlu davranmalarıydı. Bu sayede negatif barış, yani savaşın olmadığı bir ortam sürdürülebiliyordu. Ancak günümüzde büyük güçlerin davranışları ciddi ölçüde değişmiştir. Örneğin ABD, artık birçok noktada eskisi kadar aktif bir rol üstlenmemektedir. Küresel düzenin kurucusu ve şekillendiricisi olan bu aktör, sistemin devamlılığında eskisi kadar belirleyici bir rol almamaktadır.

Çin'in davranışı da farklılaşmış durumdadır. AB'ye baktığımızda ise sorumluluğu başkalarına yükleyen, liderlik yerine başkalarının inisiyatif almasını bekleyen bir tutum görülmektedir. Özellikle orta ve küçük ölçekli güçlerin davranışlarında ise giderek daha fazla “riski dengeleme” stratejisi dikkat çekmektedir. Bu strateji, klasik dengeleme siyasetinden farklı bir yaklaşıma dayanmaktadır. Türkiye'nin dış politikasında da bu eğilim belirginleşmektedir. Türkiye, geleneksel dengelemeden ziyade bu stratejiyi benimseyerek riskleri minimize etmeye ve çeşitli aktörlerle ilişkiler kurarak riskleri dengelemeye çalışmaktadır. Ancak bu, klasik güç dengesi siyasetinden farklı bir yöntem olarak karşımıza çıkmaktadır.

Sonuç

2025 yılında ortaya çıkacağı öngörülen küresel ve bölgesel risklerin başında çevresel felaketler, pandemi ve gıda krizleri gelmektedir. Küresel ısınmanın sonuçları birçok ülke için

28 Ocak 2025

kötü sonuçlar doğurmuştur. Açlık da bu bağlamda önemli bir sorundur. Genç nüfus için açlık sorunu en önemli sorun olarak görülmektedir.

İklim değişikliği çevresel etkiyle sınırlı kalmamaktadır. Örneğin buzulların erimesi, Arktik'te yeni rotalar açmaktadır. Küresel ısınma, Rusya'ya büyük avantaj sağlamıştır. Trump'ın Grönland ve Kanada hakkındaki söylemleri, dengesiz bir tutumdan ziyade jeopolitik açıdan yorumlanmalıdır. Kontrolsüz gibi duran ve Arktik'e yakın toprak parçaları bu açıdan Trump'ın dikkatini çekmiştir. Küreselleşmenin bir sonucu olarak pandemilerin artacağı öngörülmektedir. Pandemi sonrası tedarik ve üretim zincirleri tam oturmamıştır, bunun sonucunda dünyada genel bir ekonomik sıkıntı ortaya çıkmıştır.

Endüstri 5.0 ile birlikte işsizlik önemli bir sorun olarak öne çıkmıştır. Sosyal bağların zayıflamasıyla insanların içe çekildiği, kalabalıklar içinde yalnızlık çektiği görülmektedir. İnsanlar, yankı odaları içerisinde sınırlı kalmaya başlamıştır. Bu durum hem yerel siyasete hem de dünya siyasetine ilgisizliği beraberinde getirmektedir. Bu ilgisizlik demokrasilerin düşüşünün önünü açmaktadır. Aşırı sağ popülizmi yükselişe geçmiştir. Zira 2025 yılında demokrasilerin sağ popülizme yenilmesi söz konusu olabilir.

“Trumpizm/Donokrazi”, “Putinizm” gibi kişiselleşen yönetimler sık sık dile getirilmeye başlanmıştır. Seçme hakkı olmayan seçimler yaygınlaşmaya başlamıştır. AB'de merkezin ağırlıklı olduğu yerlerde merkez çökmeye başlamıştır. Aşırı sağ ya iktidara gelmiştir ya da arayış kapatmaya başlamıştır. AB'nin Sağ Birlik haline gelmesiyle yabancı düşmanlığının yanı sıra din, mezhep, ırk ve etnik köken bağlamında düşmanlığın da yükselişe geçtiği görülmektedir.

Dış politikada tek taraflılık egemen olmaya başlamıştır, çok taraflılık ilkesi çığnınmaya başlamıştır. Bu durum yayılma göstermektedir ve uluslararası normlar göz ardı edilmektedir. Toprak ilhakları da bu bağlamda gerçekleşmektedir. Meşru müdafaa normu gevşemiştir. Savaşın icra şekli, aktörleri, araçları ve usulleri de değişmiştir. Savaş ilan etmeden saldırılabilir adına özel harekât, meşru müdafaa ve terörle mücadele denebilmektedir.

En önemli krizlerden biri de yapay zekanın kontrolsüzlüğü olabilir. Yapay zekâ halihazırda belirli noktalarda kontrolden çıkmaya başlamıştır. Hiçbir önlem alınmaz ve uluslararası düzenleme yapılmazsa kaotik bir ortam ateşlenebilir.

Dünya'da yeni çatışmaların çıkması veya mevcutların derinleşmesi riski vardır. Ayrıca Rusya-Ukrayna Savaşı'nın genişlemesi gündeme gelebilir. Rusya'nın böyle bir gücü olup

olmadığı tartışmalıdır fakat halen devam eden bu savaş, bölgesel bir risk taşımaktadır. Diğer yandan ABD-Çin ilişkisinin kontrolden çıkması/ ekonomilerinin içe kapanması ihtimali halen güçlüdür. Bu riskler Trump döneminde önem kazanmıştır. ABD, Çin'e karşı yaptırımlar uyguladıkça Çin'in de karşılık vereceği unutulmamalıdır. ABD-Meksika gerilimi Trump yönetimi ile tırmanışa geçmiştir.

2025 yılında İran'ın nükleer silah riski de devam edecektir. Tarihsel olarak önemli bir aktör olan İran'ın nükleer silahlarını güçlendirme konusunda ne yapacağı belirsizdir, kanıtlanmış bir tehdit olmasa da risktir. İran'ın güç kaybetmesinin, İran-Türkiye arasında olası bir çatışmaya ve gerilime yol açacağı riski öngörülmektedir.

Uzayın stratejik ve askeri önemi öne çıkmaya başlamıştır. Uluslararası ilişkiler bağlamında önemi artmaktadır. Savaşlar devam ettikçe uzaydaki sitemlerin daha çok kullanılacağı ve daha çok askerileşeceği öngörülmektedir.

İsrail'in bölgedeki orantısız güç kullanımı söz konusudur. Suriye'deki gelişmelerin önünü açan da İsrail ve yürüttüğü operasyonlar olmuştur. Rusya'nın Orta Doğu'daki güç kaybı, Ukrayna ile olan savaşıyla ilişkilendirilebilir. Kuzey Kore'den asker alması ve paralı asker istihdamı bu durumu kanıtlar niteliktedir.

Türkiye için en önemli riskler şunlardır: Çevresel felaketler en büyük risk olarak karşımıza çıkmıştır. Ayrıca ekonomik kriz ve işsizlik, toplumsal kutuplaşma, radikalleşme, Suriye'de istikrarsızlık, Suriye ve Irak'ta mevcut Kürt yapılanmaların geleceği, İsrail/ABD-İran çatışmasının etkileri, Rusya-Ukrayna Savaşı'nın genişlemesinin etkileri ve Türkiye'nin ABD ve Rusya'yla ilişkilerinin seyri, 2025 yılındaki mevcut ve potansiyel riskler olarak sıralanabilir.

Türkiye, fırsat ve risklerin ortasındadır. Toplumsal uyumu esas alan dayanıklılığın artırılması elzemdir. Jeopolitik açıdan Türkiye gibi kritik bir durumda olan ülkeler, kapsamlı dayanıklılık konusunda başarılı olmalıdır.

28 Ocak 2025**Yazar Hakkında**

Prof. Dr. Oktay BİNGÖL - İstanbul Arel Üniversitesi Öğretim Üyesi

1981 yılında Kara Harp Okulu'ndan, 1990'da Kara Harp Akademisi'nden mezun olmuştur. Türk Silahlı Kuvvetleri'nin çeşitli birliklerinde ve karargahlarında komutanlık ve proje subaylığı yapmış; yurt dışında BM, NATO ve uluslararası karargahlarda ve çok uluslu barışı koruma misyonlarında görev almıştır. 2011 yılında Tuğgeneral rütbesinde emekli olmuştur. Doktora ve doçentlik derecelerini Uluslararası İlişkiler alanında almıştır.

Çalışma konuları arasında Türk dış politikası, Asya-Pasifik, Orta Doğu bölge çalışmaları, uluslararası güvenlik, çatışma ve barış çalışmaları, strateji ve jeopolitik yer almaktadır. Bu kapsamda Türkçe ve İngilizce muhtelif akademik yayımları bulunmaktadır. Yazar ve editör olarak katkı yaptığı, Başarısız Devletler: Kavramlar, Nedenler ve Sonuçlar (2016), Yeni Orta Doğu: Dinamikler, Aktörler ve Süreçler (2017), 15 Temmuz Sonrası Türk Ordusu: Kriz ve Çıkış (2017), Diplomaside Değişim: Kuramlar, Kavramlar ve Uygulamalar (2020), Güvenlik Çalışmaları (Cilt-I): Kuramsal Yaklaşımlar (2020), Güvenlik Çalışmaları (Cilt-II): Güvenlik Sektörleri ve Sorunları (2022), "Afganistan'da Taliban Dönemi: Bölgesel-Küresel Bakış ve Türkiye Açısından İnceleme" isimli kitapları yayımlanmıştır. "Güvenlik Çalışmaları-III: Uluslararası Güvenlik Rejimleri ve Örgütler" ve "Çatışma ve Barış: Kavramlar, Yaklaşımlar ve Uygulamalar" kitapları yayım aşamasındadır.

İstanbul Arel Üniversitesi Uluslararası İlişkiler (İngilizce) Bölümü öğretim üyesidir. Aynı üniversitenin Uluslararası Stratejik Araştırmalar Uygulama ve Araştırma Merkezi (Arel USAM) Müdürlüğü görevini yürütmektedir.

28 Ocak 2025**Uluslararası Güncel Konular**

Küresel ve bölgesel rekabet uluslararası ilişkilerde baş döndürücü bir değişim ve dönüşümle sonuçlanmaktadır. Devletler arası savaşlar, iç savaşlar, terörizm, ekonomik ve teknolojik rekabet, artan nüfus artışıyla birlikte kıt kaynakların her geçen gün daha da kritik hale gelmesi, düzenli ve düzensiz göçler, salgın hastalıklar devletlerin güvenlik anlayışını hızla değiştirmekte ve bu karmaşık ve hızla değişen gündemde karar almak ve uygulamak daha da zorlaşmaktadır.

Örneğin, Rusya-Ukrayna Savaşı nükleer silah kullanımını da içerecek şekilde her geçen gün daha tehlikeli hale gelirken, tüm dünya Gazze'deki soykırıma seyirci kalmaktadır. Terörizm tehdidi her geçen gün yeniden artarken, aynı ittifak içinde olan devletler bile müttefiklerine karşı tehdit oluşturan terör örgütlerine destek vermekten kaçınmamaktadır. Başta BM olmak üzere uluslararası örgütler bölgesel ve küresel sorunlara çözüm bulmakta yetersiz kalmaktadır.

Uluslararası güncel sorunları yakından takip etmek ve gelişmeleri doğru okumak dış politikada karar almak konusunda temel rolü oynamaktadır. İlgili devlet kurumları kadar üniversiteler ve düşünce kuruluşları da bu süreçte önemli rol oynamaktadır. Kapadokya Üniversitesi (KÜN) ve Ankara Kriz ve Siyaset Araştırmaları Merkezi (ANKASAM) iş birliğinde yürütülecek bu proje ile Uluslararası Güncel Sorunların bu konudaki uzmanlar ile tartışılması, ele alınması ve uluslararası bu sorunlara ilişkin olarak Türk Dış Politikasında alınacak kararlara ışık tutması amaçlanmaktadır.

Proje hakkında detaylı bilgiye;
<https://commonhorizon.kapadokya.edu.tr/> adresinden ulaşabilirsiniz.

Prof.Dr. Şafak OĞUZ

2019 yılında Doçentlik ve 2024 yılında Profesör unvanını alan Prof.Dr. Şafak OĞUZ, Türk Silahlı Kuvvetleri'ndeki (TSK) 23 yıllık hizmetinden sonra 2021 yılında emekli olmuştur. Görevi esnasında Birleşmiş Milletler (BM) ve Kuzey Atlantik Antlaşması Örgütü (NATO) bünyesinde de çalışan OĞUZ, Kitle İmha Silahları, Terörizm, Uluslararası Güvenlik, Uluslararası Örgütler ve Barış ve Çatışma Çalışmaları konularında çalışmalar yapmaktadır. Prof.Dr. Şafak OĞUZ, halen Kapadokya Üniversitesi İktisadi, İdari ve Sosyal Bilimler Fakültesi Dekan Vekili olarak görev yapmaktadır. İyi derece İngilizce ve Almanca bilmektedir.

Prof. Dr. Mehmet Seyfettin EROL

Boğaziçi Üniversitesi Siyaset Bilimi ve Uluslararası İlişkiler Bölümü'nden 1993'de mezun oldu. Boğaziçi Üniversitesi'nde 1995'de Yüksek Lisans çalışmasını tamamlayan Erol, 2005 yılında Ankara Üniversitesi'nde yaptı. 2009'da "Uluslararası İlişkiler" alanında doçent ve 2014 yılında da Profesörlük unvanlarını aldı.

Uzmanlık alanları, "Jeopolitik", "Kriz Yönetimi", "Güvenlik", "Türk Dış Politikası" ve "Türk Dünyası" olan Prof. Erol'un, bu konularda çok sayıda bilimsel makalesi ve kitabı bulunmaktadır.

Avrasya Dosyası, Karadeniz Araştırmaları, Gazi Akademik Bakış, Bölgesel Araştırmalar Dergisi, Uluslararası Kriz ve Siyaset Araştırmaları dergileri editörlükleri ile TRT, Kanal A ve BBN Türk'te radyo-televizyon programları yapan, Türkiye'nin önde gelen dergi ve gazetelerinde köşe yazarlığı yapan-görüşleri yayımlanan Prof. Erol, bu çalışmalarından dolayı 2007'de Türk Dünyası Yazarlar ve Sanatçılar Vakfı (TÜRKSAY) "Türk Dünyası Hizmet Ödülü", 2015'de Türkiye Yazarlar Birliği (TYB) "Basın-Fikir Ödülü" başta olmak üzere çok sayıda ödüle layık görülmüştür.

Ufuk, Ankara ve Gazi Üniversitelerinde dersler veren Prof. Erol, Ankara Hacı Bayram Veli Üniversitesi İİBF Uluslararası İlişkiler Bölümü'nde öğretim üyesi olarak akademik çalışmalarını devam ettirmektedir. Türkiye'nin önde gelen düşünce merkezlerinde (ASAM, SDE, GSAM, USGAM) uzman ve kurucu başkan olarak görevler üstlenen Prof. Erol, 2016'dan bu yana Ankara Kriz ve Siyaset Araştırmaları Merkezi (ANKASAM) Kurucu Başkanı olarak bu alandaki faaliyetlerini devam ettirmektedir.